

Sygn. akt III Ca 537/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion-Hajduk (spr.)

Sędzia SO Mirella Szpyrka

SO Roman Troll

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2018 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w Ż.

przeciwko A. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 14 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 1129/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 600 zł (sześćset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Mirella Szpyrka

Sygn. akt III Ca 537/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żorach wyrokiem z 14 czerwca 2016 roku zasądził od pozwanego A. S. na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej w Ż. 4467,50 zł z ustawowymi odsetkami od 22 lipca 2013 w oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nakazał pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Żorach 495,69 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany posiada prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego położonego w Ż. na osiedlu (...), wchodzącego w skład zasobów mieszkaniowych powódki. Pozwany nie uiszczał w terminie wszystkich związanych z użytkowaniem lokalu opłat. Należności te były wyliczone prawidłowo w oparciu o uchwały organu powódki. Należność powódki wg stanu na 21 lipca 2013 roku wynosi 4606,86 zł. Z uwagi na zarzuty pozwanego sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości celem ustalenia czy rozliczenia dokonywane przez spółdzielnię były prawidłowe. Biegła ustaliła, że wszystkie rozliczenia i księgowania były prawidłowe. Sąd Rejonowy w oparciu o art. 4 ustawy z

15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych uznał, iż pozwany jest zobowiązany do uiszczenia na rzecz powódki opłat związanych z używaniem lokalu, a roszczenie powódki zostało wyliczone w prawidłowy sposób. O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 oraz art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Pozwany w apelacji wniósł o zmianę wyroku w całości i oddalenie żądania powódki ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów na obie instancje. Zarzucił rażąco naruszenie prawa procesowego, to jest:

-art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 245, 258 k.p.c. oraz 278 § 1, art. 299 k.p.c. przez brak szczegółowego odniesienia się przez sąd pierwszej instancji w treści uzasadnienia do poszczególnych dowodów z dokumentów oraz zeznań świadka G.,

-brak określenia mocy dowodowej poszczególnych dowodów jak również faktyczny brak uzasadnienia oddalenia wniosku o dopuszczenie dowodu z ustnego uzupełniającego przesłuchania biegłej,

- naruszenie art. 217 § 1 k.p.c. w związku z art. 286 k.p.c. przez oddalenie wniosku dowodowego powoda o dopuszczenie dowodu z ustnej opinii biegłego oraz wnioskowanych świadków,

- art. 6 k.p.c. i 232 k.p.c. przez oparcie przez sąd rozstrzygnięcia wyłącznie na twierdzeniach powódki, nie popartych żadnymi dowodami potwierdzającymi zasadność pozwu, w szczególności wysokości roszczenia,

- art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie przez sąd pierwszej instancji oceny zebranego materiału dowodowego w sposób dowolny oraz naruszenie art. 224 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. przez zamknięcie rozprawy pomimo niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych sprawy mimo oczywistego uchybienia procesowego w zakresie doręczenia korespondencji stronie pozwanej.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść skutku. Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne ustalenia sądu pierwszej instancji oraz przyjętą przez ten sąd podstawę prawną rozstrzygnięcia. Pomimo iż pozwanemu przysługuje odrębna własność lokalu mieszkalnego musi on zgodnie z przepisami ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych uiszczać opłaty związane z utrzymaniem lokalu mieszkalnego na rzecz spółdzielni. Na dochodzone roszczenie składają się czynsz, opłaty za wodę, kanalizację i C.O. Pozwany w toku postępowania zakwestionował prawidłowości rozliczania wpłacanych przez niego należności i wyliczonego zadłużenia, w związku z czym sąd rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości. Biegła w oparciu o przedstawione dokumenty dotyczące rozliczenia opłat za zużycie wody, opłat za kanalizację, dokumentację dotyczącą opłaty za centralne ogrzewanie i czynsz wskazała, że strona powodowa w sposób prawidłowy rozliczała wpłaty dokonywane przez pozwanego, a w pisemnej opinii podkreśliła, że spółdzielnia nie rozliczała dokonanych po terminie wpłat proporcjonalnie na należność główną i odsetki, w związku z czym należało przyjąć, że spółdzielnia zrezygnowała z odsetek i ich nie naliczała. Opinia podstawowa została pozwanemu doręczona 28 kwietnia 2015 roku. Pozwany w piśmie z 11 maja 2015 roku wniósł o uzupełniającą ustną opinię biegłej. Na rozprawie 12 maja 2015 roku sąd dopuścił dowód z ustnej uzupełniającej opinii biegłej i odroczył rozprawę. Następnie w dniu 10 maja 2016 roku biegła złożyła dodatkowe wyjaśnienia pisemne, które doręczono powodowi 25 maja 2016 roku, po czym odbyła się rozprawa w dniu 14 czerwca 2016 roku, na której to stawiała się biegła sądowa i złożyła ustne wyjaśnienia. Pozwany na tej rozprawie nie był obecny pomimo, iż wezwany został na termin rozprawy prawidłowo. W tym stanie rzeczy zarzuty pozwanego o nieprawidłowym doręczeniu korespondencji dotyczącej opinii biegłej nie znajdują jakiegokolwiek oparcia w aktach sprawy. Pozwany zarzucił także nieuzasadnione oddalenie wniosku dowodowego powoda o dopuszczenie dowodu z wnioskowanych świadków i w tym świadka G.. Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że w niniejszej sprawie pozwany nie zgłaszał w ogóle dowodu z zeznań świadków, w tym świadka G., świadek taki nie został przesłuchany, a sąd rejonowy w związku z tym nie oddalał takich wniosków dowodowych pozwanego.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 26 września 2018r. pozwany złożył pismo procesowe, w którym zawarł nowe zarzuty, w tym zarzut przedawnienia roszczenia. Zarzut ten jako zarzut prawa materialnego może zostać zgłoszony aż do zamknięcia rozprawy, a niemniej jednak nie mógł odnieść skutku. Roszczenie powódki dochodzone w niniejszym procesie obejmuje zadłużenie powstałe od kwietnia 2012 roku, pozew niesiono w lipcu 2013r. Termin przedawnienia dla roszczeń okresowych wynosi 3 lata (art. 118 k.c.) i nie upłynął do daty wniesienia powództwa, które zgodnie z art. 123 § 1 k.c. przerwało bieg przedawnienia.

Pozostałe zarzuty o zawarte w piśmie pozwanego z 26 września 2018r. zostały pozostawione bez rozpoznania albowiem strona ma prawo podnosić zarzuty jedynie w terminie do wniesienia apelacji, który pozwanemu upłynął z dniem 3 sierpnia 2016r. tj. z upływem 14 dni od doręczenia przez sąd pierwszej instancji odpisu wyroku z uzasadnieniem. Zgłoszenie zarzutów po tym terminie jest niedopuszczalne.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze, na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. w zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, a złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego – 600zł.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Mirella Szpyrka